Diumenge 3 (C) d'Advent

Text de l'Evangeli (*Lc* 3,10-18): En aquell temps, la gent preguntava a Joan: «Què farem, doncs?». I responent, els deia: «El qui té dues túniques, que en doni al qui no en té; i el qui té aliments, que faci de manera semblant». I vingueren també uns publicans per a ser batejats, i li digueren: «Mestre, què farem?». I ell els digué: «No feu més que el que ha estat establert que feu». Li preguntaren també uns soldats, dient: «Què hem de fer també nosaltres?». I els diu: «No maltracteu ni calumnieu ningú, i acontenteu-vos amb els vostres estipendis».

Com que el poble estava en expectació, i tots pensaven en els seus cors sobre Joan si potser era ell el Crist, Joan respongué, dient a tots: «Jo, certament, us batejo amb aigua, però en ve un altre més fort que jo, del qual no soc digne de desfer-li la corretja de les sandàlies. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i el foc. Ell té el ventador en la seva mà per a netejar la seva era i per a aplegar el blat en el seu graner, però la palla la cremarà en un foc inextingible».

I amb moltes exhortacions així, i amb d'altres, evangelitzava el poble.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Ve un altre més fort que jo»

Cardenal Jorge MEJÍA Arxivista i Bibliotecari de la S.R.I.
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui la Paraula de Déu ens presenta, en ple Advent, el Sant Precursor de Jesucrist: sant Joan Baptista. Déu Pare disposà preparar la vinguda, és a dir, l'Advent, del seu Fill en la nostra carn, nascut de Maria Verge, de molts modes i de moltes maneres, com diu el començament de la Carta als Hebreus (1,1). Els patriarques, els profetes, i els reis prepararen la vinguda de Jesús.

Vegem les seves dues genealogies, en els Evangelis de Mateu i Lluc. Ell és fill d'Abraham i de David. Moisès, Isaïes i Jeremies anunciaren el seu Advent i varen descriure els trets del seu ministeri. Però sant Joan Bautista, com diu la litúrgia (Prefaci de la seva festa), el pogué assenyalar amb el dit, i li correspongué —misteriosament!— de fer el Baptisme del Senyor. Fou el darrer testimoni abans de la

vinguda. I ho fou amb la seva vida, amb la seva mort i amb la seva paraula. El seu naixement és també anunciat, com el de Jesús, i és preparat, segons l'Evangeli de Lluc (caps. 1 i 2). I la seva mort de màrtir, víctima de la debilitat d'un rei i de l'odi d'una dona perversa, prepara també la de Jesús. Per això, ell rebé l'extraordinària lloança del mateix Jesús, que llegim en els Evangelis de Mateu i de Lluc (cf. Mt 11,11; Lc 7,28): «Entre els nascuts de dona no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista». Ell, davant de tot això, que no pogué ignorar, és un model d'humilitat: «No soc digne de desfer-li la corretja de les sandàlies» (Lc 3,16), ens diu avui. I, segons sant Joan (3,30): «Convé que ell creixi i que jo minvi».

Escoltem avui la seva paraula, que ens exhorta a compartir el que tenim i a respectar la justícia i la dignitat de tots. Preparem-nos així a rebre Aquell que ve ara per a salvar-nos, i vindrà novament a «jutjar els vius i els morts».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Apreneu del mateix Joan un exemple d'humilitat. No va permetre que el confonguessin, es va humiliar a si mateix. Va comprendre on tenia la seva salvació; va comprendre que no era més que una torxa, i va témer que el vent de la supèrbia la pogués apagar» (Sant Agustí)

- «En aquests dies, resem. Però no ho oblideu: resem demanant l'alegria del Nadal. Donem gràcies a Déu per les moltes coses que ens ha donat, primer de tot la fe. Aquesta és una gràcia gran» (Francesc)

- «Joan Baptista, que 'anava davant del Senyor amb l'esperit i el poder d'Elies' (Lc 1,17), anuncia el Crist com el qui 'batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc' (Lc 3,16). D'aquest Esperit Jesús dirà: 'Foc he vingut a calar a la terra. I com desitjo que ja sigui encès!' (Lc 12,49) (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 696)